

PERÚ: NOVA ETAPA

Hem formalitzat una aliança de treball amb l'ONG peruana CIESCU que es concreta amb la tramesa d'una estudiant alemanya, Stephanie Wildenberg

A l'inici de la nostra petita història com ONG va ser Sudàfrica el nostre „centre d'interès“ pel que respecta a l'àmbit de cooperació internacional: allà vam realitzar un camp de treball a l'estiu de 2004 amb onze voluntaris catalans i espanyols. El desembre de 2003 vam anar un petit grup a preparar una mica el camp de treball de l'estiu i a establir les bases del projecte „MaS“ (Madombidzha School). Aquest projecte està obert i seguim en contacte amb Sudàfrica, però no es dona la continuïtat que haguéssim desitjat.

A més de petites incursions i d'ajuts puntuals a diferents projectes de cooperació internacional, en pocs dies tornaran d'Àsia Central els nostres amics alemanys i membres de „Claim for Dignity e.V. „ Annette i Andreas Simon, doncs han passat un any de cooperants en un país d'aquesta regió. En aquest butlletí publiquem un article de l'Andreas, que complementa l'article que vam publicar a l'anterior butlletí de l'Annette. Estem expectants davant la seva arribada. De moment desconeixem si es podrà donar algun tipus de continuïtat a les feines que han realitzat allà; la distància física i cultural, així com l'idioma, es presenten com a dificultats que haurem de sospesar bé. A més l'Annette i l'Andreas han treballat també amb altres organitzacions, tant alemanyes com locals. Del que no hi ha dubte és que aquest any seu de solidaritat i treball desinteressat ens ha de contagiar a tots en la nostra tasca diària onsevulga que

editorial

siguem. Gràcies per la vostra amistat i la vostra tasca!

Sense grans pretensions, amb molta humilitat, però també amb molta alegria i il·lusió, des de „Clam per la Dignitat“ i „Claim for Dignity e.V. „ hem formalitzat una aliança de treball amb l'ONG peruana CIESCU que es concreta amb l'enviament d'una estudiant alemanya, Stephanie Wildenberg, que durant els sis mesos de la seva estada, des d'octubre de 2007 a març de 2008, per a què col·labori i recolzi un projecte d'alimentació infantil basat en reeducar els hàbits alimentaris de la població, especialment la infantil i juvenil, i potenciar i promocionar el consum dels aliments autòctons. Aquest pas suposa una nova etapa en l'àmbit de cooperació internacional. Per una part treballarem conjuntament amb una ONG aconfessional, d'altra banda Stephanie és la primera estudiant universitària alemanya que com a membre de „Claim for Dignity e.V. „ realitzarà una estada solidària. Desitgem que aquesta experiència sigui fructífera per a la Stephanie i per als habitants d'Arequipa, així com ens doni possibilitats de continuar treballant junts en el futur a nivell institucional.

A més de l'àmbit de la cooperació internacional, els altres dos pilars bàsics de la nostra ONG són el voluntariat local i la formació i sensibilització, a més de l'objectiu, invisible però essencial, de créixer en la nostra amistat. Que aquest nou curs que iniciem ara seguim fent camí junts, intentant viure en la senzillesa del dia a dia una solidaritat amb els que tenim a prop i els que viuen lluny; una solidaritat que, com diu Torralba al seu article, sigui reflex d'una experiència real, no virtual.

El Consell

L'EXPERIÈNCIA SEGRESTADA

L'experiència és el que ens configura com éssers humans. La solidaritat també corre perill de ser segrestada

Tal i com expressa Anthony Giddens, la modernitat ens està apartant progressivament de les experiències directes i cada cop en un major número d'àmbits vitals aquesta experiència natural i desitjable humana es „segrestada“ y substituïda per la anomenada experiència virtual.

Es tracta d'una espècie d'alienació de l'experiència, doncs se li manlleva a la persona el dret i la propietat de tastar i sentir directament les coses. En sentit estricte, la experiència virtual es una contradicció en els termes, doncs tota experiència requereix de l'alteritat, de la sortida d'un mateix per entrar en contacte amb alguna cosa distinta, amb alguna cosa que no sóc jo.

El contacte amb la realitat mediatitzada per la pantalla no és, en sentit estricte, una experiència real, ni directa, sinó un mer sucedani. Cada cop és més freqüent trobar-se amb nens i adolescents que no han tingut experiència directa de les coses, ni de la naturalesa, ni dels animals, ni dels universos marginals de la nostra societat. El que coneixen, ho han percebut a través de la pantalla de l'ordinador, d'un conjunt d'imatges, d'icones; però sense sortir de les seves respectives habitacions.

Tenir experiència d'alguna cosa és, de fet, passar per quelcom, viure una determinada situació i enfrontar-se a ella. Un té, per exemple, la experiència de l'amor, de la malaltia, del desamor, de l'enamorament, de l'angoixa o de la mort d'un ésser estimat. Tota experiència requereix d'un contacte directe amb la realitat. Aquest contacte pot ser

pensaments

agradable, dolorós o, fins i tot, inquietant, però l'experiència és el que ens configura com éssers humans. L'extensió de l'anomenada realitat virtual buida de realitat la mateixa realitat, fins tal extrem que el que apareix per la pantalla de l'ordinador sembla més real que la mateixa naturalesa. Aquesta construcció del real a través del virtual constitueix, en el fons, una estafa, un simulacre.

La solidaritat també corre el risc de ser segrestada de la experiència directa si segueix predominant la mobilització cognitiva sobre la mobilització participativa i si segueix predominant l'acte espontani sobre l'acte conscient. Podem presentar a través de pantalla la situació de pobresa i de fam que viuen tants pobles en la terra, però aquesta presentació no suscita, encara, la experiència de la solidaritat, tot i que, de fet, pot preparar-la.

És fonamental recuperar l'experiència en el pla educatiu. Per Ignasi de Loyola, l'experiència significa „tastar de les coses internament“. Això vol dir que les dimensions afectives de l'ésser humà han de quedar tan implicades com les cognitives, perquè si el sentiment intern no s'uneix al coneixement intel·lectual, l'aprenentatge no mourà a una persona a l'acció.

No podem oblidar que educar és preparar a l'educand per viure honestament i responsable el seu futur. No podem estalviar el dolor de determinades experiències (el fracàs, la frustració, la malaltia, la impotència, el desamparo, la lluita, la mort), però sí que podem i hem d'oferir les eines, els valors i les destreses per a que puguin assumir-les i superar-les d'una manera reeixida.

Francesc Torralba Roselló

publicat en „Fórum Libertas“ el 02/07/07 i sintetitzat per la redacció de „CexDe“. Amb permís de l'autor

DES DE L'ÀSIA CENTRAL (2/2)*

Tot el poble parla de la "casa groga"

La situació de l'habitatge de la població rural és semblant en tots els països d'Àsia central: la majoria de les cases estan fetes de maons de fang pel que no estan aïllades i posseeixen poques possibilitats per a escalfar-les. A això s'ha d'afegir que les construccions no estan preparades per a possibles terratrèmols i no tenen en general una llarga vida. Existeix una gran necessitat d'energia per a escalfar el qual condueix a despeses de calefacció extremadament altes. Així no és d'estranyar que la meitat del sou anual s'hagi de dedicar a mantenir durant l'hivern al menys una habitació més o menys calenta. A més no sempre està disponible l'energia en forma d'electricitat o carbó i les despeses d'energia pugen ràpidament a causa de la liberalització del mercat. A causa de la calefacció insuficient i els costums de vida (asseure's i dormir al sòl), molts habitants acaben malalts.

En el nostre projecte treballem per a desenvolupar i introduir tecnologies que elevin significativament la qualitat de vida dels habitants i puguin ser implementades de manera senzilla pels mateixos nadius i resulti econòmica, doncs tot el finançament corre al seu càrrec. En aquest projecte són aïllats sostres i sòls amb palla tractada amb sal, tècnica ja emprada amb èxit des de fa molt temps, i millorant els forns de carbó amb estalvi de calor pels maons.

Al principi d'aquest any vam tenir l'ocasió extraordinària, juntament amb una família d'aquí, de realitzar una casa pilot amb una manera diferent de plantejar-la i construir-la. En un extremadament curt període de temps vam poder convèncer a la família per a construir una casa de marcs de fusta de dos pisos. L'edifici té respectivament dues habitacions per pis, un hivernacle de dos pisos, una dutxa petita i una sala d'estar associada a la qual es reben els hostes amb ocasió de festivitats. També la cuina d'estiu i el lavabo es troben fora. El costat sud està acristalat completament i serveix doncs

experiències

als mesos freds com a font tèrmica solar. Els quatre espais habitables són escalfats a través d'un forn de maó de dos pisos amb llocs per a cuinar. Hauria de bastar això si a l'hivern es cuina tres vegades al dia per a escalfar la casa completament. Les parets es componen de marcs de fusta (5/15cm), omplerts amb palla tractada amb sal, per tots dos costats subjectes amb llistons y revocades. Tots els elements de la paret es van muntar prèviament al terra i es van col·locar a continuació als fonaments prèviament preparats. També els sòls i els sostres estan aïllats amb palla i serradures.

Estem molt agraïts als artesans de fusta que amb la seva oberta actitud i disposició han treballat aspectes completament nous per a ells, com l'entramat per al sostre, suports de doble T muntats per al sostremort, les finestres fixades per fora i altres detalls per ells desconeguts. El període de construcció va estar marcat per diàlegs sobre maneres de construir, costums culturals i tradicionals i solucions espontànies, però també per sorpreses diàries.

També els horaris de treball i la regulació del mateix són molt diferents als nostres. Així per exemple es treballa set dies a la setmana des de les 8 del matí fins que vespreja, si entretant no hi ha alguna apagada que fa que es paralitzi tot el treball. Cada dia la família dels obrers els cuina per a ells a la mateixa obra i si algú ve per visitar les obres ha de prendre una tassa de te abans d'entrar en temes de treball. A causa de les parets prefabricades es va poder fer i aixecar tota l'armadura de l'edifici amb el sostre en aproximadament una setmana. El període de construcció complet ascendirà aproximadament a sis mesos, encara que aquest temps es pot reduir ostensiblement en properes construccions. Al contractista d'obres li era desagradable constatar que els milionaris necessiten almenys dos anys per construir les seves cases, mentre que aquesta família al mig any ja podria instal·lar-se a la seva nova casa.

Els habitants del poble es van mostrar molt escèptics davant de tota la nova concepció. L'armadura de la casa l'anomenaven "la casa groga" perquè es podia veure a tot arreu l'aïllament de palla. La família de la construcció es va consolar en constatar que aquest color groc quedava "normal" quan es van enguixar les parets. També tenien molta por que algú pogués incendiar la casa. D'altra banda es mostren tots curiosos i contempen la casa també amb admiració. Molts ja han anunciat que visitaran la casa a l'hivern per veure si està realment calenta. Si als veïns els convènç la casa llavors als artesans i obrers que han construït la casa els plouran ofertes per fer construccions similars. Això seria l'inici per a introduir i difondre una nova manera de construir a la regió així com per millorar clarament la qualitat de vida dels nadius.

Andreas Simon

* Aquest és un informe sobre l'experiència que Andreas, membre de „Claim for Dignity e.V.“, du a terme en un país d'Àsia central com a cooperant internacional. A l'últim butlletí vam publicar un informe de Annette, la seva dona, que fa la mateixa experiència, però treballa en una altra àrea.

comunicacions

- A través d'una carta entranyable de Mashudu a Aleix sabem que el nostre amic de Makhado (Sudàfrica) treballa al mateix taller de sempre i que ha tornat a ser pare: moltes felicitats!

- El passat diumenge 26 d'agost es va celebrar la 18a reunió del Consell de „Clam per la Dignitat“ en Sant Just Desvern (Barcelona). Posteriorment vam celebrar el ja tradicional sopar d'estiu amb socis i amics de „Clam per la Dignitat“. A nivell de continguts, entre altres coses, es va comentar la possibilitat d'ajudar a recollir roba usada per a algunes comunitats marroquines que viuen al desert així com també es va comentar la situació actual respecte al projecte del Perú.

- El pròxim diumenge 21 d'octubre a les 10:00 h celebrarem la IV Assemblea General de „Clam per la Dignitat“. El lloc està encara per confirmar. Es prega confirmeu la vostra assistència a Secretaria. Moltes gràcies.

- Amb certa antelació us avancem que la pròxima reunió del Consell oberta a tots els socis i amics i el posterior sopar de Nadal la celebrarem el divendres 28 de desembre. El lloc està per confirmar.

- El passat mes d'agost la nostra amiga i membre del Consell Directiu, Laura García-Faria, va estar a Addis Abeba, capital d'Etiòpia, col•laborant amb les Missioneres de la Caritat, congregació religiosa fundada per la Beata Mare Teresa de Calcuta.

- El passat 28 de juliol es va fer a Tübingen una reunió de socis. El punt més important de la reunió va ser el projecte de col•laboració que „Claim for Dignity e.V.“ i l'ONG „CIESCU“ del Perú van a dur a terme al barri de „La Mansió“ a Arequipa (El Perú).

- El passat dissabte 25 d'agost des de les 12 fins a les 18 h Michael Schliep, Stephanie Wildenberg i quatre amics d'Stephanie (Wilmer, Anne, Laura i Marita) van muntar un stand en el centre de Tübingen per donar informació sobre el projecte del Perú i recollir fons. Malgrat que només es van recollir 39,95 €, l'acció la valorem molt positivament, doncs molta gent es va interessar pel projecte i ha estat la primera acció pública que s'ha dut a terme a Tübingen. Moltes gràcies als sis col•laboradors!

- El pròxim 14 de setembre arriben a Stuttgart els nostres amics Annette i Andreas Simon del seu any de cooperació: benvinguts de nou a Alemanya!

- El pròxim 15 de setembre a les 15:00 h hi ha de nou una reunió „Claim for Dignity e.V.“ a Tübingen (Gemeindehaus St Michael - Hechinger Str. 45). La trobada, oberta a tots els socis i amics de „Claim for Dignity e.V.“, tindrà principalment tres parts: (1) presentació de la realitat social del Perú a càrrec de Wilmer, peruà; (2) presentació del projecte a realitzar al Perú a càrrec d'Stephanie i (3) diàleg obert entre tots els assistents. Stephanie Wildenberg serà de l'1 d'octubre de 2007 al 31 de març de 2008 a Arequipa (El Perú), portant a terme amb l'ONG local CIESCU un projecte per disminuir la desnutrició infantil al barri marginal de „La Mansió“. És important l'assistència del màxim nombre de socis, ja que també farem el comiat a la Stephanie.

- Interessats en el voluntariat de „Sostre“ a Barcelona posar-se en contacte amb Javi Laguno (jlaguno@yahoo.es) o amb Secretaria.

- A nivell de Secretaria fer-vos saber que hem declinat de moment muntar la nostra base de dades a internet. Al final hem optat per fer una base de dades conjunta („Clam per la Dignitat“ i „Claim for Dignity e.V.“) amb el suport informàtic „Access“ administrada des de la nostra Secretaria a Barcelona. Si heu de corregir alguna dada vostra (per exemple, nova adreça electrònica) us agrairíem ens ho feu saber. A més, si teniu algun amic o conegut que gratuïtament voldria rebre el butlletí per correu electrònic, feu-nos-ho saber. Gràcies.

- Per traduir el butlletí necessitem traductors-col•laboradors, especialment del castellà al català o viceversa. A més si hi ha algú que s'ofereix per traduir del castellà/català a l'anglès o l'alemany, serà benvingut en el nostre grup de traductors-col•laboradors. Per a les traduccions pot ser útil aquesta pàgina web: <http://www.translendum.com/>. En cap cas no es donen a traduir més de quatre textos per any. Gràcies.

Edita Clam per la Dignitat

Dipòsit legal: B-21.860-2004

Av. Diagonal 285, 3-4

E - 08013 Barcelona

Tel: (+34) 932 700 239

Fax: (+34) 933 684 336

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

claimfordignity@claimfordignity.org

www.claimfordignity.org

Claim for Dignity e.V.

eingetragener gemeinnütziger Verein

Konrad-Adenauer-Str. 50/42

D - 72072 Tübingen

Tel. u. Fax. (+49) 7071 / 94 24 03

Kontonummer 7354948

KSK Esslingen BLZ 61150020

Vereinsregister Nr. 1458

Amtsgericht Tübingen
